

Η Α΄ Στάση των Χαιρετισμών στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Το απόγευμα της Παρασκευής, 18 Φεβρουαρίου/3 Μαρτίου 2023, στο Καθολικό του Ναού της Αναστάσεως και στο πλαίσιο της Ακολουθίας του Μικρού Αποδείπνου και του Κανόνος «Ανοίξω το Στόμα μου» ανεγνώσθη η Α΄ Στάσις των Χαιρετισμών του Ακαθίστου Ύμνου, προεξάρχοντος του [Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου](#), συμπροσευχομένων Αγιοταφитών Πατέρων, του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα και ευλαβών Χριστιανών, προς τους οποίους μετά το πέρας της Ακολουθίας μίλησεν ο

Μακαριώτατος.

Η ομιλία του Πατριάρχη Ιεροσολύμων

«Άγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν επέμφθη, ειπείν τη Θεοτόκω το Χαίρε· και συν τη ασωμάτω φωνή, σωματούμενόν σε θεωρών Κύριε, εξίστατο και ίστατο, κραυγάζων προς αυτήν τοιαύτα. Χαίρε, δι' ης η χαρά εκλάμπει, χαίρε, δι' ης η αρά εκλείψει».

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Ευλαβείς Χριστιανοί και προσκυνηταί,

Η αγία ημών Εκκλησία εθέσπισε διά των θεοφόρων αυτής Πατέρων, όπως εκάστη εβδομάς των Νηστειών της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής κρατύνεται διά της Ακολουθίας του Ακαθίστου Ύμνου προς την Υπερευλογημένην Θεοτόκον και Μητέρα του Θεού, την αιειάρθενον Μαρίαν.

Και τούτο, διότι η νηστεία της Αγίας Τεσσαρακοστής αποτελεί την πύλην, διά της οποίας εισερχόμεθα ή μάλλον επανερχόμεθα εις την χαράν του Κυρίου, δηλαδή εις την χαράν, η οποία εκλάμπει κατά την Πασχάλιον ημέραν της λαμπροφόρου Αναστάσεως του Θεού και Σωτήρος ημών Χριστού.

Η ανταπόκρισις της Παρθένου Μαρίας εις το μήνυμα του αγγέλου Γαβριήλ: «μη φοβού Μαριάμ· εύρες γαρ χάριν παρά τω Θεώ. Και ιδού συλλήψη εν γαστρί και τέξη υιόν και καλέσεις το όνομα αυτού Ιησουν», (Λουκ. 1,30-31). «Ιδού η δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατά το ρήμά σου», (Λουκ. 1,38), εκρήμνισε τον φραγμόν της έχθρας που υπήρχε μεταξύ Θεού και ανθρώπων, εξ αιτίας της παρακοής των πρωτοπλάστων Αδάμ και Εύας. «Αυτός γαρ [ο Χριστός] εστιν η ειρήνη ημών, ο ποιήσας τα αμφότερα εν και το μεσότοιχον του φραγμού λύσας», (Εφ. 2,14) κηρύττει ο θείος Παύλος.

Η τη ασωμάτω φωνή του Αγγέλου ακούσασα το «Χαίρε κεχαριτωμένη» Θεοτόκος Μαρία, εγένετο η αιτία εξαφανίσεως της λύπης μεταξύ Δημιουργού και δημιουργήματος. Διό και ο υμνωδός Άγιος Ανδρέας Κρήτης, ονομάζει την Παναγίαν «θείον διαλλακτήριον»: «Χαίροις εκλεγομένη Θεώ προ γεννήσεων· χαίροις, το θείον προς ανθρώπους διαλλακτήριον· χαίροις θησαυρέ της ακηράτου ζωής».

Το δε θείον τούτο διαλλακτήριον δεν είναι άλλο από την «επουράνιον κλίμακα, δηλαδή την Θεοτόκον Μαρίαν, δι' ης κατέβη ο Θεός επί της γης, αλλά και η γέφυρα, η μετάγουσα τους εκ γης προς ουρανόν», τουτέστιν το μέσον, διά του οποίου ο Χριστός «αποκατήλλαξεν εν τω σώματι της σαρκός Αυτού» (Κολ.1,22) τον άνθρωπον.

Τούτο σημαίνει ότι εξ αιτίας της Θεοτόκου εφανερώθη η πάντα νούν υπερέχουσα φιλάνθρωπία του Θεού προς το ανθρώπινον γένος. Ο Θεός Λόγος προσέλαβε την ανθρωπίνην ημών σάρκα εξ αυτής και εθέωσεν αυτήν «εν εαυτώ». Ως δε λέγει ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, η υπερευλογημένη Παρθένος Μαρία είναι «η Θεού και παντός ανθρωπίνου γένους στάσα μεταξύ, τον μεν Θεόν εποίησεν υιόν ανθρώπου, υιούς δε Θεού τους ανθρώπους απειργάσατο».

Ο δε Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός εγκωμιάζων υμνολογικώς την εκ των της Παρθένου αγνών αιμάτων σάρκωσιν του Θεού Λόγου λέγει: «εξέστη τα σύμπαντα επί τη θεία δόξη σου· συ γαρ, απειρόγαμε Παρθένε, έσχες εν μήτρα, τον επί πάντων Θεόν, και τέτοκας άχρονον Υιόν, páσι τοις υμνούσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα».

Ὀντως, αγαπητοί μου αδελφοί, η θεία δόξα της Υπερευλογημένης Θεοτόκου Μαρίας προκαλεί τον θαυμασμόν του σύμπαντος κόσμου. Το ανεκδιήγητον μεγαλείον της Παρθένου Μαρίας συνίσταται εις το γεγονός ότι εν τη μήτρα αυτής συνέλαβε ασπόρως τον Κύριον, δηλονότι τον επί πάντων Θεόν», ως κηρύττει ο σοφός Παύλος λέγων: «Εις Θεός και Πατήρ πάντων, ο επί πάντων, και διά πάντων και εν πάσιν ημίν», (Εφ. 4,6).

Η αγία ημών Εκκλησία ουχί μόνον τιμά και μακαρίζει την Θεοτόκον και Μητέρα του Θεού, αλλά εξόχως επικαλείται τας πρεσβείας και ικεσίας Αυτής προς τον Υιόν και Θεόν αυτής, Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν.

Και τούτο διότι το πρόσωπον της Θεοτόκου είναι αρρήκτως συνδεδεμένον με το μέγα της θείας Οικονομίας μυστήριον της σωτηρίας, δηλονότι του ανθρώπου. Εκ της Θεοτόκου προήλθεν ο Ήλιος της Δικαιοσύνης, το φως του κόσμου, ο Χριστός. Και: «εγώ ειμί το φως του κόσμου· ο ακολουθών εμοί ου μη περιπατήσει εν τη σκοτία, αλλ' έξει το φως της ζωής», (Ιωάν. 8,12), λέγει Κύριος.

Την οδόν ταύτην του φωτός, τουτέστιν τον βίον και τον περίπατον των κατά Θεόν» , ως κηρύττει ο Ιερός Χρυσόστομος, καλούμεθα και ημείς, αγαπητοί μου αδελφοί, ίνα ακολουθήσωμεν κατά το προκείμενον στάδιον της αγίας και Μεγάλης νηστείας του νυν καιρού, κατά τον οποίον, ως αναφωνεί ο υμνωδός: «έλαμψε της εγκρατείας η ευπρέπεια, των δαιμόνων την αχλύν φυγαδεύουσα, επεδήμησε της νηστείας η σεμνότης, των ψυχικών παθών, την ιατρείαν φέρουσα». Ως δε λέγει ο Μέγας Βασίλειος, «επειδή ουκ ενηστεύσαμεν, εξεπέσομεν του Παραδείσου· νηστεύσωμεν τοίνυν , ίνα προς αυτόν επανέλθωμεν».

Καθίσταται σαφές ότι η εγκράτεια και η νηστεία είναι η ασφαλής οδός, η άγουσα εις την πύλην.

